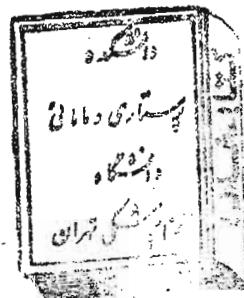

تشنج ناشی از تب

دکتر محمد انتظاری طاهر

متخصص نورولوژی - دانشکده پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

علائم کلینیکی و طبقه بندی

تشنج ناشی از تب میتواند به هر شکلی بروز کند ولی اغلب نوع تونیک-کلونیک ژنرالایزه است، این حملات خودبخود رفع می‌شوند و فقط چند دقیقه طول می‌کشند. سن شروع این حملات FC به طور متوسط در بین ۱۸ تا ۲۲ ماهگی است. تشنجات ناشی از تب در پسرها شایعتر از دخترها و در سیاهپستان کمی شایعتر از کودکان سفید پوست است. این تشنجات اغلب در کودکان سالم دیده می‌شود ولی بچه‌هایی که دچار اختلالات رشد و ضایعه سیستم عصبی هستند استعداد بیشتری برای تشنجات ناشی از تب دارند. شرایط رشد و سلامت دستگاه عصبی قبل از اولین تشنج (FC) مهمترین شاخص تعیین کننده پیش

تشنج ناشی از تب (FC) در ابتدای کودکی شایع است و بر حسب آمارهای مختلف در ۴-۵٪ بچه‌ها دیده می‌شود.

تعریف: "تشنج ناشی از تب در اطفال و کودکان بین سنین ۳ ماهگی تا ۵ سالگی اتفاق می‌افتد که همراه با تب می‌باشد ولی شواهدی دال بر عقوبات مغزی و یا علل شناخته شده دیگر وجود ندارد. البته صرعهای ناشی از تب در کودکان مصروف جزء این گروه قرار نمی‌گیرد و باید تشنج ناشی از تب را از صرع که حملات تشنجی بدون تب است جدا دانست". تشنج و تب می‌توانند بطور همزمان در منزیت، عدم تعادل الکترولیتی، آنسفالویاتی سرب و دیگر حالتهای اختصاصی که دستگاه اعصاب مرکزی را تحت تأثیر قرار می‌دهند دیده شوند ولی اینها تشنج ناشی از تب FC نیستند.

گوارش ، عفونتهای باکتریال و ویروسی و تب به علل دیگر مثل واکسیناسیون می‌توانند باعث کاهش آستانه تشنج شوند. شیوع FC در فصول مختلف متفاوت است. یک پیک آن در بین ماههای آبان تا دی به علت شیوع عفونتهای تنفسی و یک دیگر آن از خرداد تا مرداده علت بروز عفونتهای گوارشی است.

ژنتیک

تشنجات ناشی از تب معمولاً فامیلیال هستند. البته الگوی ارثی آن به درستی شناخته نشده است، ولی اکثر محققین معتقدند به طریقه چند عاملی Multi Factorial منتقل می‌شود. اثرات فاکتورهای محیطی بر روی یک خانواده را نیز نمی‌توان مردود دانست. مطالعه بر روی دو قلوهای یکسان نیز نتیجه قطعی به دست نداده است. حدود ۱۰٪ والدین بچه‌های مبتلا به تشنج ناشی از تب، خود نیز دچار صرع هستند که اساساً از نوع تشنج ناشی از تب است.

۹٪ این بچه‌ها نیز یک خواهر یا برادر حداقل با یکبار FC داشته‌اند. اگر چه استعداد ابتلاء به FC تا حدودی وابسته به ژن است، ولی معلوم نیست چه مشخصه‌ای به ارث می‌رسد:

بیشتر مطالعات مربوط به شیوع صرع بدون تب، نشان داده است که در اکثر فرزندان افرادی که در کودکی FC داشته‌اند استعداد مخصوصی برای تشنج در دوران کودکی و یا اصولاً یک روند کاهش میزان آستانه نسبت به اختلالات تشنجی بیشتر بوده است. اگر این افراد علاوه بر FC دچار

آگهی بیمار است.

تشنجات ناشی از تب را به دو دسته: ساده (SIMPLE) و پیچیده (COMPLEX) تقسیم می‌کنند، مشخصات این دو دسته در جدول زیر بیان شده است:

- * در این مورد عوامل زمینه‌ساز متعددی مطرح شده است، ولی نقش هیچیک از این عوامل مشخص نیست:

- * بیماری‌های مزمن مادر
- * اختلال باروری والدین
- * زایمان با پرزانتاسیون برج BREECH
- * زایمان توسط سزارین
- * کمبود وزن در هنگام تولد Low Birth Weight
- * تأخیر رشد (معمولًا نقص و تأخیر رشد تکلم)
- * اختلالات ملایم عملکردهای مغزی
- * کمبود IgA سرم (که در ۱/۹ کودکان مبتلا به FC دیده می‌شود.)

طرح شده است ولی نقش هیچکدام از این عوامل مشخص نیست، تشنجات ناشی از تب معمولاً در اولین ساعت یک بیماری عفونی حاد بروز می‌کنند، جز در حالتی که علت اوتیت حاد گوش میانی باشد (که چند روز بعد از عفونت دستگاه تنفس ایجاد می‌گردد)، اگر تشنج یک روز بعد از بیماری تب دار بروز کند پزشک باید به فکر تشخیصهای افتراقی دیگر، مثل: منتشریت یا عدم تعادل الکترولیتی باشد.

بیماری‌های تب دار که اغلب همراه تشنجات ناشی از تب هستند عبارتند از: عفونتهای دستگاه تنفس فوقانی، اوتیت گوش میانی، رزئول (Roseola) و عفونتهای دستگاه

کوتاه مدت چنین افزایشی مشاهده نمی شود ولی اگر زمان تشنج از ۳۰ دقیقه بیشتر شود و یا در ۲۴ ساعت چند تشنج پدید آید، آنگاه علایم هیپوکسی مغزی مثل افزایش لاكتات و افزایش نسبت لاكتات به پیرووات مشاهده می شود. در تشنجات طولانی به علت هیپوتانسیون شریانی، توقف قلبی، ایسکمی مغزی و هیپوگلیسمی شدید، متابولیسم مغز مختلف می گردد. ولی در تشنجات کمتر از ۳۰ دقیقه هیچ نوع تغییرات ایسکمیک در مغز دیده نمی شود.

عواوین

تشنجات ناشی از تب، باعث مرگ و یا ناتوانیهای دائم حرکتی نمی شوند. بررسیهای آقای راس ROSS در انگلستان، در مورد عملکردهای حرکتی و هوشی بچه های ۷-۱۱ ساله مبتلا به این نوع تشنجها (FC) در مدرسه مشابه بچه های بدون سابقه تشنج بوده است.

در مطالعات النبرگ و نلسون (Ellenberg-Nelson

ضریب هوشی (IQ) بچه های مبتلا به FC در سن ۷ سالگی، شبیه کودکان سالم بوده است. در مطالعه دیگری طبیعی بود IQ در بچه هایی که دچار FC نوع پیچیده بوده اند نیز گزارش شده است.

حدود ۳۳٪ از بچه های مبتلا به FC حداقل یکبار عود

صرع بدون تب نیز باشد، شیوع ابتلاء کودکانشان باز هم بالاتر می رود.

طی مطالعه ای که در سال ۱۹۸۵ در انگلستان انجام شد، در بچه هایی که سابقه فامیلی مشبت برای تشنج داشتند، شیوع FC پیچیده در اولین تشنج، بیش از کسانی بود که سابقه فامیلی منفی داشتند. اصولاً هر چه سن وقوع تشنج ناشی از تب کمتر بوده و سابقه فامیلی در این زمینه مشبت باشد، احتمال عود FC بیشتر است.

پاتوفیزیولوژی

یکی از مسایل درخور توجه این است که سرعت افزایش حرارت یا حداکثر حرارت اهمیت بیشتری در ایجاد تشنج دارد، البته ثبت و افتراق این دو مشکل است. در یک مطالعه که ثبت همزمان EEG و حرارت در بچه های مبتلا به FC صورت گرفته، پیک درجه حرارت، اهمیت بیشتری داشته است.

ضایعه مغزی در هنگام تشنج ناشی از تب

یک تشنج زنگالیزه کوتاه مدت (کمتر از ۱۵ دقیقه) هیچ نوع عارضه مغزی به همراه ندارد. در مطالعات بیوشیمیایی، افزایش لاكتات و پیرووات مایع مغزی نخاع (CSF) علامت هیپوکسی مغزی است. در تشنجات

حکیم، طبیبی است که در تخلق به اخلاق الهی کوشای باشد.

معاونت امور فرهنگی، حقوقی و مجلس
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

بنیاد پوگزاری اولین کنگره بین المللی اخلاق پزشکی
۱۳۷۲-۲۳ تیرماه

صرع نمی گردد، بلکه وجود دو یا هر سه عامل برای افزایش خطر صرع ضروری می نماید. بروز صرع بدون تب زودرس است، یعنی در ۷۵٪ موارد در عرض ۳ سال بعد از اولین تشنج ناشی از تب به وقوع می پیوندند. گزارشات قدیمی مبنی بر اینکه شیوع صرع پارسیل پیچیده FC Complex Partial Seizure در کودکان مبتلا به طور بیشتر است، هم اکنون زیر سؤال رفته است زیرا به طور کلی میزان شیوع صرع بدون تب در این کودکان خیلی زیاد نیست.

درمان و بررسیهای آزمایشگاهی

دو جنبه درمانی برای تشنج ناشی از تب وجود دارد:

۱- درمان حاد تشنج

۲- پیشگیری از عود تشنج

درمان حاد: در ۸۰٪ موارد، تشنج ناشی از تب خودبخود قطع شده و چون کمتر از ۱۰ دقیقه طول می کشد، نیاز به درمان حاد با داروهای ضد صرع ندارد. ولی هرگاه بچه ای را با حالت تشنج به بخش اورژانس آورده اند، معمولاً زمان تشنج بیش از ۱۵ دقیقه بوده و نیاز به درمان حاد دارد. داروی انتخابی، دیازیام است که سریعاً اثر می نماید. دوز دیازیام mg/kg ۰/۳-۰/۴ در دقیقه باید تزریق گردد. در صورتی سرعت حداکثر $1mg$ در دقیقه باید تزریق گردد. در صورتی

تشنج دارند، ۹٪ این بچه ها ۳ بار یا بیشتر تشنج داشته و در یک بررسی در انگلستان، حداقل عودها به ۱۵ تشنج رسیده است. تعداد عود تشنجها هیچ ارتباطی به ساده یا پیچیده بودن نوع FC ندارد. ۷۵٪ عودها در اثنا یکسال بعد از تشنج اولیه و ۹۰٪ عودها در دو سال اول به وقوع می پیوندند. هر چه تشنج اولیه در سنین پایینتر ایجاد گردد، احتمال عود بیشتر است. در ۵۰٪ کودکانی که اولین تشنج را در یکسالگی داشته اند حداقل یک عود دیده شده است ولی در کودکانی که اولین تشنج آنها بعد از ۴ سالگی بوده، میزان عود فقط ۱۵-۱۰٪ بوده است.

بروز صرع در کودکانی که تشنج ناشی از تب داشته اند بیشتر است ولی میزان این خطر در تمام بررسیها کمتر از ۵٪ بوده است.

عواملی که باعث افزایش احتمال ابتلاء به صرع بدون تب می شوند عبارتند از:

۱- اولین تشنج ناشی از تب از نوع پیچیده باشد.

۲- وجود یک اختلال رشد و یا بیماری عصبی قبل از اولین تشنج.

۳- سابقه فامیلی صرع بدون تب در والدین و یا خواهر و برادر بچه.

البته تنها وجود یکی از این عوامل باعث افزایش بروز

پزشک نیکوسرشت، پاسدار سلامت و سعادت جامعه است.

معاونت امور فرهنگی، حقوقی و مجلس
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

بعنایت برگزاری اولین کنگره بین المللی اخلاق پزشکی
۱۳۷۲-۲۳-۲۵ تیرماه

۵- نشانه های نورولوژیک لترالیزه در معاينة عصبی در صورتیکه کانون عفونت (مثل عفونت دستگاه گوارش یا تنفسی) یافت شد و بچه هوشیار و بیدار بود پیشگیری بیشتر لازم نیست و تشخیص تشنج ناشی از تب مسجل است، البته CBC، بررسی الکتروولیتها، قند خون، کلسیم سرم و تجزیه ادرار به طور کامل انجام می شود. رادیوگرافی جمجمه به هیچ وجه لازم نیست و فقط در صورتیکه مشکوک به ضایعات ساختمانی مغز باشیم، CT اسکن مغزی باید درخواست شود.

درمان پیشگیری: اگر چه تب عامل اساسی در ایجاد تشنج ناشی از تب است ولی تجویز داروی تب بر، از عود تشنج جلوگیری نمی کند، همچنین تجویز دوز معمول فنوباریتال (۴-۵ ML/KG) در شروع بیماری تب دار به هیچوجه در پیشگیری مؤثر نیست، در درمان پیشگیری از دو روش استفاده می شود.

الف- درمان مداوم ب - درمان گاهگاهی (اینترمیتانت)

الف- درمان مداوم: در این روش از داروهای ضد صرع مثل: فنوباریتال، پیریمیدون و سدیم و الپورات استفاده می گردد، فنی توئین و کاریامازین در پیشگیری از FC مؤثر نیستند. دوز لازم برای فنوباریتال $3-5 \text{ mg/kg}$ در روز (سطح خونی $15-30 \text{ mg/ml}$)، پیریمیدون 8 mg/kg در روز (سطح خونی $13-15 \text{ mg/ml}$) و والپورات $15-20 \text{ mg/kg}$ در دو تا سه دوز منقسم (سطح خونی $50-100 \text{ Mg/ml}$) است.

بسیاری از محققین با درمان مداوم موافق نیستند چون میزان عود بسیار کم بوده و حتی در صورت عود، نوع تشنج خوش خیم است. همچنین مشخص شده که درمان

که تزریق وریدی امکان نداشته باشد، باید محلول دیازیام به میزان 5 mg/kg را از طریق رکنوم استعمال نمود. تزریق عضلاتی و یا استفاده از شیاف به علت تأخیر اثر، مناسب نمی باشد. اگر اولین دوز وریدی و یا رکتال مؤثر نباشد بعد از ۱۵ دقیقه می توان آن را تکرار نمود و اگر باز تشنج کنترل نشد، لازم است بیمار به بخش مراقبتها ویژه منتقل شود تا لوله تراشه و دستگاه تنفس مصنوعی جهت تزریق فنوباریتال وریدی در دسترس باشد. برای کاهش تب باید لباسهای طفل را خارج نموده و از داروهای تب بر استفاده کرد. هنگامی که تشنج کنترل شد، باید شرح حال و سابقه بیماری را گرفته و یک معاينة فیزیکی کامل انجام داد. حتماً باید تشخیصهای افتراقی مانند: منزیت، اختلالات شدید الکتروولیتی، گرمایش گردد و بیماریهای حاد عصبی را که نیاز به درمانهای اختصاصی دارند، در نظر داشت. به همین دلیل به سطح هوشیاری، وجود منزیسم و تورم و سفتی فونتانلها باید توجه نمود. یکی از مسائل مورد بحث، لزوم گرفتن مایع نخاعی Lumbar Puncture (LP) در کودکان مبتلا به ناشی از تب است.

مواردی که انجام LP لازم است عبارتند از:

۱- اگر ۴۸ ساعت قبل از تشنج بچه را نزد پزشک برده باشند (در مورد اوتیت مدیا، در بقیه بیماریهای عفونی، FC در روز اول عفونت اتفاق می افتد).

۲- اگر بچه هنگام رسیدن به اورژانس در حال تشنج باشد.

۳- اگر در معاينة فیزیکی، علامتی مشکوک دال بر منزیت وجود داشته باشد.

۴- در اطفال زیر یک سال، (چون در این سن ممکن است منزیت علامت فیزیکی مشخصی ندهد.)

والپورات، عارضه رفتاری و هوشی بسیار کمی دارد ولی شیوع مسمومیت کبدی (Hepatotoxicity) آن در اطفال بیشتر است و چون تشنج ناشی از تب یک پدیده خوش خیم است بنابراین از والپورات نیز کمتر استفاده می‌شود.

ب- درمان گاهگاهی (اینترمیتانت): داروی انتخابی در این نوع درمان، دیازپام است اگر چه کلونازیام و نیترانزیام نیز موثر هستند. در اکثر مطالعات دارو از راه رکتال استفاده شده است ولی راه خوراکی نیز مؤثر می‌باشد. درمان اینترمیتانت با دیازپام، نیترانزیام کلونازیام همانند درمان مداوم با فنوباریتال مؤثر است. درمان اینترمیتانت با دیازپام، نیترانزیام و کلونازیام همانند درمان مداوم با فنوباریتال مؤثر است ولی عوارض فنوباریتال را ندارد. به همین دلیل امروزه در اکثر کشورهای اروپایی از روش اینترمیتانت جهت پیشگیری از تشنج ناشی از تب استفاده می‌گردد. بنا به توصیه آقای کندوسن Knudsen هنگامی که درجه حرارت بچه به ۳۸/۵ درجه سانتیگراد و یا بیشتر رسید، محلول دیازپام (Mg) ۵ برای بچه‌های ۳ ساله یا کوچکتر و Mg ۷/۵ برای بچه‌های بزرگتر) می‌باید از طریق رکتوم استعمال شود و این دوز هر ۱۲ ساعت حداقل برای چهار بار تکرار گردد و به طور همزمان داروی تب بر نیز تجویز شود تا تب کاهش یابد. در صورت استفاده از شیاف دیازپام، این دارو به میزان Mg ۵، هر ۸ ساعت یکبار استفاده گردد تا هنگامی که تب بیمار قطع شود. در بچه‌هایی که از فنوباریتال استفاده می‌کنند تجویز همزمان دیازپام باعث دپرسیون تنفسی می‌شود. عارضه مهم دیازپام ایجاد حالت خواب آلودگی است که این حالت در مورد کلونازیام و نیترانزیام شدیدتر است. این داروها سریع‌الاثر

مداوم از بروز تشنجهای بدون تب در آینده نیز جلوگیری نمی‌کند، به همین دلیل درمان مداوم فقط در موارد زیر توصیه می‌شود:

- ۱- اولین تشنج FC در سال اول زندگی اتفاق افتاده باشد.
- ۲- تشنج از نوع پیچیده (Complex) بوده و یا چند تشنج در یک روز داشته باشد.
- ۳- سابقه فامیلی صرع بدون تب در خانواده داشته باشد.
- ۴- کودک در معاینه عصبی اختلال و یا نقص رشد داشته باشد.

معیارهای فوق توسط انتیتو ملی بهداشت (NIH) آمریکا تعیین شده است، ولی عده‌ای از متخصصین به علت عوارض داروهای ضد صرع، حتی در این موارد نیز از درمان اینترمیتانت استفاده می‌کنند (فریمن ۱۹۸۹).

در درمان مداوم، بیشتر از فنوباریتال استفاده می‌شود. عارضه این دارو اختلال رفتاری (به هورت هیپرآکتیویته) و شناختی، در حداقل ۲۰٪ از کودکان است.

در بعضی از بررسیها فنوباریتال موجب کاهش اندک ضربه هوشی (IQ)، به طور دائم شده است. به علاوه عده‌ای از والدین به طور منظم دارو به کودک خود نداده در نتیجه سطح خونی لازم در خون ایجاد نمی‌گردد.

در صورتی که دارو به خوبی تحمل شود، باید مصرف آن تا ۲ سال ادامه یابد و اگر تشنج در طول ۲ سال عود نکرد می‌توان دارو را در عرض ۱-۲ ماه به تدریج قطع نمود.

عارض رفتاری پیرمیدون از فنوباریتال شایعتر و شدیدتر است. به همین دلیل این دارو کمتر تجویز می‌شود.

این آکادمی توصیه می کند اگر در میان والدین یا خواهر و برادرها، فرد مصروف وجود داشته باشد، به هنگام تزریق واکسن‌های سه گانه، به کودک استامینوفن داده شود و ۴ ساعت بعد نیز تکرار گردد.

نوار مغزی EEG در کودکان مبتلا به تشنج

ناشی از تب:

ارزش نوار مغزی در درمان کودکان مبتلا به FC مورد تردید است. بعد از تشنج معمولاً یک آهستگی (Slowing) در ریتم قسمتهای خلفی سر پدید می‌آید که ممکن است بی‌قرینه بوده و به مدت یک هفته یا بیشتر نیز باقی بماند. بعد از این زمان در اغلب موارد نوار مغزی طبیعی می‌شود ولی گاهی دیس شارژهای سوزنی - موجی دو طرفه bilateral spike - and - ware اسپایک در قسمت مرکزی تپورال

Centro temporal Spike foci

دیده می‌شود که وجود اینها منطبق بر تشنج ناشی از تب است و این آنورمالیها به هیچ وجه پیش‌بینی کننده وقوع صرع و یا عود FC نمی‌باشد و نقشی در تصمیم گیری برای درمان پیشگیری تشنج ناشی از تب ندارد. تنها نقش EEG این است که اگر به دنبال تشنج یک نقص

هستند و به علت ایجاد خواب آسودگی ممکن است اگر بجهه دارای بیماری دیگری (مثل منزویت) باشد، علائم آنرا پوشانند.

اگر تشنج ناشی از تب بطور ناگهانی عارض شود، می‌توان از روش درمانی فوق برای جلوگیری از عود زودرس تشنج استفاده نمود.

"واکسیناسیون" در کودکان مبتلا به تشنج ناشی از تب در بسیاری از اطفال، "واکسیناسیون" موجب تب می‌شود و در همین سنین استعداد ابتلاء، به تشنج ناشی از تب وجود دارد. این مسئله که فواید واکسیناسیون بیشتر است و یا ضرر آن (از نظر ایجاد FC) همیشه مورد بحث بوده است. ولی اگر به والدین آگاهی کافی داده شود، می‌توان از بروز FC پیشگیری نمود.

اگر طفل سابقه فامیلی FC داشته باشد و یا قبل از دچار این نوع تشنج شده باشد، در صورت داشتن تب در ۲ روز اول بعد از تزریق واکسن‌های سه گانه (دیفتري، کزان، سیاه سرفه) و در بین روزهای ۷-۱۰ بعد از تزریق واکسن سرخک باید داروی تب بر مصرف نماید.

بر اساس توصیه آکادمی بیماریهای کودکان آمریکا (AAP) اگر بجهه ای سابقه تشنج داشته اما کنترل نشده باشد، تزریق واکسن سیاه سرفه به او منوع است. همچنین

کلام دلنشین و رفتار مهربان طبیب، نیمی از درمان است.

معاونت امور فرهنگی، حقوقی و مجلس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

بعنایت پرگزاری اولین کنگره بین‌المللی اخلاق پزشکی
۱۳۷۲-۲۳ تیرماه

توجه داشته باشیم که مشورت با والدین بیشترین کمک را به پزشک در کنترل درمان کودکان مبتلا به "تشنج ناشی از تب" می‌نماید.

عصیی مشاهده شد، نوار مغزی به شناخت ضایعه زمینه‌ای کمک می‌کند.

آگاهی دادن به والدین

تشنج ناشی از تب اگر چه خوش خیم است ولی باعث هراس والدین کودک می‌شود. به همین دلیل صحبت کردن با والدین و آگاه کردن آنها از اهمیت خاصی برخوردار است. بعد از آرام کردن پدر و مادر، باید برای آنها توضیح داد که اگرچه خطر بیماری عود کم است ولی این خطر وجود دارد و هنگام بروز تشنج باید آرام باشند، کودک را به طرف راست، چپ و یا روی شکم بخوابانند و به دقت نظارت کنند که اگر تشنج بیش از ۱۰ دقیقه به طول انجامید کودک را به بیمارستان منتقل نمایند. همچنین کنترل تب توسط داروهای تب بر و نیز انجام پاشویه را باید به والدین آموزش داد.

منابع:

- 1.Engel . g . Seizures and Epilepsy.
F.A. Davis 1989:181-183
- 2.Freeman jm.Febrile Seizures.
In:Johnson RT. Current Therapy
in Neurologic Disease - 2 . 1988
- 3.Hirtz d G . Generalized Tonic -
clonic and febrile seizures .
In:Pediatric Clinics of north America
Vol : 36 (2) 1989 : 365 - 382
- 4.Nelson KB , Hirtz DG . Febrile

ابوعمران موسی طبیب قرن ۱۲

پروردگارا روح مرا آز عشق به حرفة خود و محبت تمام مخلوقات آگنده ساز.

معاونت امور فرهنگی، حقوقی و مجلس
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

بنasat برگزاری اولین کنگره بین المللی اخلاق پزشکی
۱۳۷۲ ۲۳-۲۵ تیرماه